

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118224582
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Keresztényi
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7118224582.1

Uznesenie

Okresný súd Košice I vo veci žalobcu: Spoločnosť ľudí dobrej vôle, so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 425/13, IČO: 00695246, zastúpeného: Lexpert s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 15, IČO: 45976856 proti žalovaným: X. N. Y., T.. XX.X.XXXX, H. D. Y., U. XXX/X, X. J. Y., M.. C., T.. XX.XX.XXXX, H. D. Y., H. XXX, 3. Queen Finance s.r.o. so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 425/13, IČO: 50400053, X. N. Y., T.. XX.X.XXXX, H. D. Č., Y. X, v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia taktó

rozhodol:

Návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom, doručeným súdu dňa 17.12.2018 domáhal, aby súd vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadi v jeho prospech na zabezpečenie jeho pohľadávky vo výške 149.372,63 EUR s prísl. priznanej rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 zo dňa 13.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018 záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX, okres Y. V., obec Y. - G. I., kat. úz. G. I. a to k pozemku parc. KNC č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a k stavbe budove súp.č. XXX postavenej na tejto parcele, k spoluvlastníckemu podielu v rozsahu 1 v pomere k celku, pri ktorom je na liste vlastníctva v časti B pod poradovým číslom 2 ako spoluvlastník zapísaný žalovaný v 1. rade.
2. Žalobca návrh odôvodnil skutočnosťami, že proti žalovanej v 2. rade má peňažnú pohľadávku vo výške 149.372,63 EUR s prísl., priznanú mu vyššie citovaným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach. Hoci žalovaná v 2.rade (ako dlžníčka z tejto pohľadávky) nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej sa žalobca domáha zriadenia záložného práva, žalobca mal s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C/32/2018 za to, že navrhované opatrenie má opodstatnenie, pretože predpokladá, že súd jeho žalobe v tomto konaní vyhovie a žalovaná v 2.rade bude zapísaná ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti.
3. Žalobou podanou dňa 29.10.2018 v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C/32/2018 sa žalobca domáha určenia, že vyššie špecifikovaný spoluvlastnícky podiel nie je zaťažený záložnými právami v prospech žalovaného v 4. rade a v prospech žalovaného v 3. rade, určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 6.12.2016 medzi žalovaným v 1.rade ako predávajúcim a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim vzťahujúca sa k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu je neplatná a určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.11.2016 medzi žalovanou v 2. rade ako predávajúcou a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim vzťahujúca sa k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu, je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobca eventuálne žiadal, aby súd určil, že žalovaná v 2. rade je vlastníčkou predmetného spoluvlastníckeho podielu.
4. Žalobu vo veci vedenej pod sp.zn. 40C/32/2018 odôvodnil skutočnosťami, že jej účelom je dosiahnuť, aby mohol uspokojiť svoju pohľadávku voči žalovanej v 2. rade, priznanú mu právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 zo dňa 13.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018. Tento rozsudok spustil vlnu právnych úkonov, ktorými žalovaná v 2. rade s ostatnými žalovanými ako aj s ďalšími osobami nakladali so spoluvlastníckym podielom, ktorými došlo k zmenšeniu majetku žalovanej v 2.radej, čím bolo zmarené

uspokojenie jeho pohľadávky a žalovaní sa na úkor žalobcu obohatili. V dôsledku týchto úkonov medzi spriaznenými osobami je v súčasnosti ako vlastník predmetného spoluvlastníckeho podielu zapísaný na liste vlastníctva žalovaný v 1. rade, pričom podiel je zaťažený záložnými právami v prospech žalovaného v 1. rade a v 3. rade. Tieto právne úkony žalobca pokladá za neplatné, resp. právne neúčinné. Konkrétne išlo o nasledovné úkony:

a/ Zmluva o pôžičke a zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 23.5.2013 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a zároveň záložným veriteľom na jednej strane a žalovanou v 2. rade ako dlžníkom a zároveň záložcom na druhej strane, vklad ktorého bol povolený pod č. V 4371/13 zo dňa 24.5.2013.

b/ Dohoda o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktorú žalovaná v 2. rade uzatvorila dňa 28.11.2016 so žalovaným v 3. rade. Išlo o odstúpenie od kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.7.2013 medzi žalovanou v 2. rade ako predávajúcim (v zastúpení žalovaným v 1. rade ako záložným veriteľom) a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu. V obchodnej spoločnosti žalovaného v 3. rade bol 27.6.2013 jediným spoločníkom S. H., kamarát žalovaného v 1. rade, ktorý bol zároveň aj jediným konateľom.

c/ Záložná zmluva uzatvorená medzi žalovanou v 2. rade a žalovaným v 3. rade zo dňa 28.11.2016 v prospech žalovaného v 3. rade, pričom záložné právo bolo zapísané na základe rozhodnutia o povolení vkladu V 13570/2016 zo dňa 6.12.2016. Jediným spoločníkom a konateľom žalovaného v 3. rade je žalovaný v 1. rade, pričom v čase podpisovania tejto zmluvy bola konateľkou W. H., priateľka žalovaného v 1. rade.

d/ Kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.11.2016 medzi žalovanou v 2. rade a žalovaným v 4. rade, pričom vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 4. rade bol povolený rozhodnutím Okresného úradu V 13572/2016 zo dňa 6.12.2016. Žalovaný v 4. rade je bratom žalovaného v 1. rade, pričom žalovaný v 1. rade bol zároveň splnomocnencom žalovanej v 2. rade pri tejto zmluve, pričom osobne na túto zmluvu rukou dopísal spôsob platenia kúpnej ceny.

e/ Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 4. rade zo dňa 6.12.2016, pričom vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol povolený v prvom rade rozhodnutím Okresného súdu Košice V 13771/2016 zo dňa 7.12.2016.

Pri všetkých úkonoch nejakým spôsobom figuruje žalovaný v 1. rade. Zo zmlúv s ohľadom na použité formulácie formálnu úpravu, dátumy a miesto podpisovania je zrejmé, že tieto boli pripravované koordinovaným spôsobom. Zmluvy boli nepochybne pripravené súčasne, čomu nasvedčuje aj formát zmlúv. Účelom zmlúv z prelomu novembra a decembra 2016 bolo dosiahnuť zapísanie žalovaného v 1. rade ako vlastníka spoluvlastníckeho podielu v katastri nehnuteľností, použitie žalovaného v 4. rade ako medzivlastníka bolo účelovým krokom, teda sa malo dosiahnuť sťaženie právnej ochrany žalobcu. Žalovaní značne neobvyklým spôsobom zrealizovali na prelome novembra a decembra 2016 štyri na seba naväzujúce právne úkony, pričom zabezpečili, že katastrálne konania ku všetkým štyrom naväzujúcim úkonom prebehli v priebehu jedného týždňa, čo dostatočne preukazuje neštandardnosť a nepoctivosť týchto úkonov. Žalovaný v 1. rade sa podieľal na všetkých právnych úkonoch, ktoré budú predmetom posudzovania v tomto konaní. Ani v konaní vedenom pod sp.zn. 41C/37/2017, ale ani v skoršom konaní vedenom pod sp.zn. 13C/211/2016 žalovaný v 1. rade nevysvetlil zmysel pochybných právnych úkonov z prelomu novembra a decembra 2016, s ktorými žalovaní nakladali so spoluvlastníckym podielom. Pri týchto úkonoch neexistoval poctivý a s dobrými mravmi súladný účel, na viac bolo celkom zjavne porušené predkupné právo žalobcu k spoluvlastníckemu podielu.

5. Vo vzťahu k osvedčeniu podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (zmenšenie obavy, že exekúcia na vymáhanie pohľadávky bude ohrozená až zmarená) žalobca ďalej dôvodil, že nariadeným neodkladným opatrením Okresného súdu Košice I č.k. 41C/37/2017 sa zakázalo žalovanému v 3. rade nakladať tam uvedeným spôsobom so spoluvlastníckym podielom a žalovanému v 3. rade sa zakázalo vykonať záložné právo k spoluvlastníckemu podielu. Týmto neodkladným opatrením sa teda významným spôsobom dosiahlo obmedzenie nakladania so spoluvlastníckym podielom a teda, sa významne zabránilo vykonávaniu ďalších účelových prevodov, ktoré by sťažovali postavenie žalobcu a okrem iného by spôsobovali, že by žalobca musel v tomto konaní vo veci samej meniť okruh strán konania. Neodkladné opatrenie však žalobcu nechráni proti ďalším úkonom, v dôsledku ktorých by mohli na liste vlastníctva pribudnúť napr. exekučné záložné práva. V doterajšom priebehu exekúcie na vymoženie pohľadávky nedošlo k jej vymoženiu ani len sčasti a ani nebol zistený majetok žalovanej v 2. rade, z ktorého by bolo možné pohľadávku vymôcť. K aspoň čiastočnému vymoženiu pohľadávky teda bude môcť dôjsť výlučne zo spoluvlastníckeho podielu. Ak teda súd žalobe vo veci samej pod sp.zn. 40 C 32/2018 vyhovie, bude môcť žalobca svoju pohľadávku proti žalovanej v 2. rade vymáhať zo spoluvlastníckeho podielu. Napriek tomu, že v súčasnosti nie je žalovaná v 2. rade zapísaná ako

vlastníčka spoluvlastníckeho podielu v katastri nehnuteľností, resp. nie je ako vlastník spoluvlastníckeho podielu zapísaný žalovaný v 4. rade a zároveň nie je ešte určené, že prevod spoluvlastníckeho podielu zo žalovanej v 2. rade na žalovaného v 4. rade je voči žalobcovi právne neúčinný, tak skutočnosti, na základe ktorých by to súd mal určiť, už reálne existujú a preto už v súčasnej dobe môže súd po posúdení skutočností uvedených žalobcom zriadiť na spoluvlastníckom podiele záložné právo v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho pohľadávky s príslušenstvom. Záložným právom, ktorého zriadenia sa žalobca domáha týmto návrhom, nedôjde prakticky k žiadnemu obmedzeniu žalovaných. Žalovaní v 1. a 3. rade majú neodkladným opatrením zakázané nakladať so spoluvlastníckym podielom, žalovaná v 2. rade nie je v katastri zapísaná ako vlastníčka, naviac záložné právo na základe súdom nariadeného zabezpečovacieho opatrenia bude na liste vlastníctva zapísané v poradí až za záložným právom Y. a záložným právom Queen Finance, ktoré zabezpečujú tvrdené pohľadávky niekoľkonásobne prevyšujúce hodnotu spoluvlastníckeho podielu. V dôsledku tohto bude súdom zriadené záložné právo vlastne plniť zabezpečovaciu funkciu, vďaka ktorej sa môže predísť zmareniu exekúcie na vymoženie pohľadávky žalobcu.

6. Podľa ust. § 343 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ust. § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

8. Podľa ust. § 343 ods.3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

9. Podľa ust. § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Podľa ust. § 324 ods.1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 1, 2 a 3 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Súd môže teda na návrh zriadiť záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

14. Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia zároveň vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery.

15. Zo zákonnej formulácie ust. § 343 ods.1 CSP vyplýva, že základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle ust. § 343 ods.1 CSP sú: 1. existencia peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená prostredníctvom záložného práva, 2. spôsobilý predmet záložného práva, t.j.veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka a 3. existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

16. Po posúdení predmetného návrhu súd konštatoval, že žalobca osvedčil jeden zo základných predpokladov pre vyhovieť návrhu a to existenciu svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanej v 2.rade.

17. Je nepochybné a súd mal z pripojeného rozsudku za preukázané, že žalovaná v 2.rade bola rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 zo dňa 13.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018 zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 149.372,63 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.12.2010 až do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2018.

18. Z vyššie uvedeného je tiež zrejmé, že nariadenia zabezpečovacieho opatrenia sa žalobca domáha už po skončení konania, ktorým bola predmetná peňažná pohľadávka právoplatne priznaná, t.j. judikovaná (ust. § 324 ods.1 CSP).

19. Zo skutočností, tvrdených žalobcom je tiež zrejmé, že žalovaná v 2.rade pohľadávku žalobcu resp. svoj dlh dobrovoľne nespĺnila, ako aj, že žalobca z existujúceho majetku žalovanej v 2.rade svoju pohľadávku nedokázal ani čiastočne uspokojiť. Ďalšie, žalobcom tvrdené skutočnosti (tvoriace skutkové tvrdenia v konaní vedenom v spore pod sp.zn. 40 C 32/2018) vedú k osvedčeniu existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

20. Súd však konštatoval, že napriek tomu nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť a to pre nesplnenie jedného zo základných predpokladov, t.j. že nehnuteľnosť, ku ktorej má byť záložné právo žalobcu zriadené, je vlastníctvom dlžníka, t.j. žalovanej v 2. rade.

21. Ako súd zistil z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, okres Y. V., obec Y. - G. I., kat. úz. G. I., ako spoluvlastník pozemku parc. KNC č. XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a stavby budovy súp.č. XXX postavenej na tejto parcele, v spoluvlastníckom podiele v rozsahu 1 v pomere k celku, je zapísaná iná osoba - žalovaný v 1. rade.

22. Z všeobecnej úpravy inštitútu záložného práva (ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka) síce vyplýva, že záložné právo môže zriadiť buď sám dlžník peňažnej pohľadávky k veci, ktorej je vlastníkom resp. spoluvlastníkom, alebo záložcom môže byť aj niekto iný, t.j. niekto, kto nie je dlžníkom zo záväzkového vzťahu k záložnému veriteľovi a teda, nezodpovedá za splnenie záväzku, avšak ponúka ako záloh vec, ktorá mu vlastnícky patrí, za účelom zabezpečenia a uspokojenia záväzku, ktorého účastníkom nie je. Záložcom môže teda byť dlžník, ale aj „nedlžník“. Ust. §151d ods.3 len vyžaduje, aby vec, ktorá bude založená, bola vo vlastníctve záložcu.

23. Na prvý pohľad by sa teda javilo, že zabezpečovacím opatrením súd môže zriadiť záložné právo aj k veci, ktorá nie je vlastníctvom dlžníka zo zabezpečovanej peňažnej pohľadávky. Súd je však toho názoru, že koncepcia inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je vzhľadom na jeho účel koncipovaná užšie, čo je zrejmé aj z dikcie ust. § 343 ods.1 CSP, podľa ktorého zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. To, že tento inštitút poskytuje užšie možnosti, ako všeobecná úprava záložného práva podľa Občianskeho zákonníka, je zrejmé aj z toho, že zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a teda, nemožno ho nariadiť za účelom zabezpečenia nepeňažného nároku (podľa ust. § 151c ods.1 Občianskeho zákonníka, záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určitelná). Zabezpečovacie opatrenie tiež neprichádza do úvahy v prípadoch, kde predmetom konania bude napríklad určenie vlastníckeho práva, prípadne iný určovací nárok a pod.

24. Odhliadnuc od vyššie uvedeného a bez toho, aby súd v tejto fáze prejudikoval výsledok konania vo veci vedenej pod sp.zn. 40 C 32/2018, súd dodáva, že význam zabezpečovacieho opatrenia spočíva nielen v zabezpečovacej funkcii záložného práva, ale aj v jeho uspokojovacej funkcii. Za situácie, kedy žalobca má právoplatne priznanú pohľadávku voči žalovanej v 2.rade, mohol by totiž na základe súdom zriadeného záložného práva v súlade s ust. § 343 ods.3 CSP začať s výkonom záložného práva a teda, dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu, pri ktorom je zatiaľ ako vlastník zapísaná tretia osoba a to bez ohľadu na výsledok tohto určovacieho sporu, čo súd pokladá za neprípustný a neprímeraný zásah do práv tretích osôb.

25. Zhrnúc vyššie uvedené súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.